

29. jun. 1971

FAKTA

Dato:

29. jun. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 3 s. 85-91

R og de 7 Bloud - det var
for netop hvad P. Mondrian
oppe her sagde de tre
pærer - de tre strukturer er
sundheden - og alene med
dem ved hjælp af dem
man kan realisere mine tanker.
7g kan se ikke, som Mon-
drian, mine valg af et
redt & et blødt kvadrant
sat sammen til et retangel
for at være universelle symboler -
der, man alene et subtylth
valg - en disciplin som jeg
privat har givet mig ind
under.
For bevidst heden om at
være med i, og offer for et
nærspil, er blevet stærkere
for hver dag.

Paris

29-6-71

7 begreberne: Jeg vil
have alt - alt hvad jeg prøver
på - alt på en gang - hele
verden - o. s. v. ligger måske
årsagen til minse af mine

Konflikter. (På et omhyggeligt
Sigtord blev opført bemærkede
fordraget engang - 44? over for
min og hængning - dada - på
Thimians udsidding - : at jeg rode-
de rundt i hele uen vort
som man roder rundt med
en pind i en lort.)

Den forbeholdt ægocentriske
som vil have og have og
have - som kender og kender
- uden at ville være villig til
at give selv - and sig sig
selv.

Her ligger måske en af for-
klaringerne på min læse-
mønstre - jeg læser og læser
alt hvad jeg kan ordbrønde
fordi jeg tror at kunne finde
søndheden - uden baringen
"læsningen" i begynde. Uden-
for mig selv. Jeg ønsker
studerer - og idet jeg ser mig
som med den ene side med
den anden kunstner eller per-
sonlighed eller personen eller
idee og tanke. Fordi jeg
ikke vil "mødes" med det

Jeg selv har - den jeg selv er
de tanker. Jeg selv kan tænke
de ideer jeg selv kan gøre -
Jeg vil også have de andres
- alle de andres.

Det er også en af grundene
til min ubeslutsomhed -
Jeg kan ikke vælge hvad jeg
en troer på og hvad jeg vil have
Jeg vil helst have dem alle -
sammen og præge dem i
minden på en gang.

Jeg vil bruge det gode og
det onde - med det resultat
at jeg ikke gør noget - at
det aldrig bliver min tur!

Som barn fik jeg af legesøj
alt hvad jeg ønskede, selv på-
gely inden for rumrene af mine
færdiges rummen, med det
resultat at jeg hurtigt blev
træt af det naar det først
var væk med i min bevidsthed.

Det var meget på skiftet lege-
-tid jeg var træt over for i
den nye tid - sin soldaterne -
Den nye legetid - kan jeg huske
ikke meget andet. Det samme

ger du ger sig min hvor jeg har
min tykt ved for at ved de
bøger og håndskrifter is hvor
lyst til - hvor mange af
dem outbrer is sanser efter
de første par opnem bla dem
eller den ene opnem des mig?
En fire - fem stykker er højt -
den. Den gang is meget spæl -
den havde ved til træde -
bøger fik is mere ud af
dem ja an skaffede mig eller
fik forrest?
Det er ikke beqvæmt efter at
besidde at eje bøgerne, men
en ubetidel instinkt ho man
at ved at have dem inden -
for rækkevidde, og naturligvis
ved at læse dem (selvom
ved gud de fleste til der
mig) ~~for~~ hvor man der, eller
er der min tykt ved for at der
kan komme et budskab
til mig som med eet, som
ved et tryk skal løse alle
problemer. En overgang har
de vel hørt som en slægt
bekeftelse over mine egne
"skjøre" ideer, lige som et ubiti

om at det ikke alene var mig
der var slægt - men nu ser
det mere mere dette at ville
ejde alle de andre kunstnere og
deres tanker og ideer - at ville
være dem - om ikke andet
så dog i bog form.

Mig selv det vil jeg fonden-
-gule mig ikke være - det
er der "ikke noget ved".

Og mellem alle de tanker,
og ideer, stikkeleser og formulere-
-ringer jeg møder i bøgerne
kan jeg, som stillet over for
køge jule, ikke vælge - men
vil præge det hele i min-
-den/hovedet mere en gang
- jeg vil have det hele.

Har jeg så endelig standset
ud for en ting - en kunstner
en idee - så kan jeg ikke
blive stående der, men må
efter kort tids forløb over
til noget andet - ofte det
held må sætte - det som i
forhold til det forrige vilker
nået - Og så dan gear det
over stude og ston - frem og
tilbage og frem igen og i

rundkreds - jeg har travlt
jeg skal nok det hele - hele
vejen rundt - her ikke lidt
eller - så lidt at standse op.
Jeg vil have det hele - alt.
Jeg er en slags kulturel Don
Juan, som flygter fra mig
selv og min manglende kaff-
-købs evne.

Som Don Juan elsker jeg
vel egentlig kun mig selv,
men min skuffelse betaler over
denne narcissisme gør selv-
-kørlighed til selv had og
selvdestruktion - elementært!
Man behøver ikke elske
sig selv - det er bedre at
erkende sig selv og leve i
overensstemmelse med den re
erkendelse.

Jeg nok erkende at jeg er
soudan og sordan og nok
saa mange byer - nok saa
mange blændende kunst og
ideer og de fra i lille landet
det mindste ved den re lands-
-gerning - det som skal vokse
hos en, berige en skal

19-2-68
Vedise ud i verden en selv
og berige ved erkendelsen af
at man er den man er.
Der gælder for alle livets
områder i ens arbejde som
i den øvrige daglige tilværelse
at man går en masse
småtrillede omveje for at
ende ved sit oprindelige
helt instinktive selv - man
kan selv om man hele tiden
hør det, ikke komme ud af
sig selv.

De fleste af de handlinger man
foretager sig er overflødige af-
ledningsmanøvre på den
kendsgerning - en række illu-
sioner.

Jeg lever i og nær mig af
en fed sort af kunstsmaak.
Dermed skaber is mig ikke
alene falske problemer, men
kommer også længre og læn-
gere væk fra mig selv.
